Пам'ятайте про Україну!

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація: "Svoboda", 30 Montgomery St. Jersey City, N.J. 07302
Телефони: (201) 434-0237 (201) 434-0807
з Ню Йорку (212) 227-4125
УНСоюз (201) 451-2200
з Ню Йорку (212) 227-5250

РІК LXXXIX. Ч. 104. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, СУБОТА, 5-го ЧЕРВНЯ 1982 ЦЕНТІВ 25 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, SATURDAY, JUNE 5, 1982 No. 104. VOL. LXXXIX.

ПРИВІТИ ДЛЯ ІЄРАРХІВ

Як уже інформовано, 30-та Конвенція Українського Народного Союзу, яка відбулась у Рочестері, Н.Й., в днях від 24-го до 28-го травня 1982 року, отримавши привіти і благословення від Блаженнішого Патріярха Йосифа і Блаженнішого Митрополита Мстислава, у свою чергу вислала їм телеграми подяки і привіту. Внизу повний текст телеграм.

Блаженніший Патріярх Йосиф
Рим, Італія.

Ваша Святосте!

399 делегатів, 26 головних урядовців і 7 почесних членів Головного Уряду Українського Народного Союзу, зібраних у готелі Дженесі Пляза — Голідей Інн в Рочестері, Н.Й., на 30-ій звичайній Конвенції УНСоюзу, у 89-му році існування цієї першої, найстаршої і найбільшої української організації у вільному світі, дякують за привіт і благословення та складають з нагоди 90-ліття з дня Вашого народження запевнення синівської любови та підтримку **для Ваших старань за офіційне визнання патріярхату** Помісної Української Католицької Церкви.

За Президію
Леонід Філь

Блаженніший Владика Мстислав
С. Бавнд Брук, Н.Дж.

Блаженніший Владико!

399 делегатів, 26 головних урядовців і 7 почесних членів Головного Уряду Українського Народного Союзу, зібраних у готелі Дженесі Пляза — Голідей Інн в Рочестері, Н.Й., на 30-ій Звичайній Конвенції УНСоюзу, у 89-му році існування цієї першої, **найстаршої і найбільшої української організації у** вільному світі, дякують за привіт і благословення та складають з нагоди 84-ліття з дня Вашого народження і 40-ліття Вашої хіротонії найщиріші побажання Многих Літ і, вповні оцінюючи Вашу працю в духовно-релігійній і громадській ділянках, висловлюють повну підтримку для всіх Ваших задумів.

За Президію
Леонід Філь

ВІДБУВСЯ П'ЯТИЙ З'ЇЗД СТАРШИХ ВИХОВНИКІВ ОДУМ

Трентон, Н.Дж. (О.Ш.). — В днях 21-го, 22-го і 23-го травня ц.р. тут відбувся 5-ий Всеодумівський З'їзд старших виховників ОДУМ, або за попереднім статутом:27-ма Конференція Центрального Комітету ОДУМ. У висліді вибрано Президію ЦК ОДУМ на наступних три роки на чолі з головою Олексієм Пошиваником, відомими суспільно-громадським, політичним і церковним діячем української громади в ЗСА. В склад Президії ввійшли: Віктор Педенко — 1-ий заступник і організаційний референт, д-р Юрій Криволап — 2-ий заступник і референт юнацтва, Юрій Смик — секретар і Євген Кальман — скарбник. Повноправними членами ЦК ОДУМ є також голови Кошів СВ ОДУМ та голови головних управ Товариств Одумівських Приятелів (ТОП) країн, де існує ОДУМ.

Увечорі, 21-го травня, в п'ятницю, відбулося засідання ЦК ОДУМ і пізніше товариська зустріч.

Цілий день 22-го травня був виповнений нарадами З'їзду, в які входили звіти поодиноких референтів і дискусія над ними. Прийнято ряд резолюцій і постанов. Ось важливіші з них:

ОДУМ, як організація, і поодинокі члени мають брати активну участь у приготуванні святкування 1,000-ліття хрищення України; одумівська зустріч в 1982 році відбудеться під час Дня Праці в Чікаго; затверджено нові форми й кольори одумівських хусток до однострою.

Було представлено й обговорено стан будови пам'ятника Митрополитові всієї України Василеві Липківському; ідея пам'ятника зродилася на одному із з'їздів ОДУМ.

Увечері того ж дня в гостинній залі української православної церкви св. Юрія Переможця в Ярдвіл, Н.Дж, відбулася спільна вечеря-бенкет, пізніше — забава. Під час бенкету були прочитані письмові привіти від УНСоюзу, УККА, СУМА і інших організацій, а представниця Пласту — Мотря Бойко, член Крайової Пластової Старшини, та голова ОУРДП в ЗСА Юрій Нагорний особисто привітали З'їзд від своїх організацій.

Пізно за північ молодь ще довго забавлялася і з видимим сумом розходилася, обіцяючи знову зустрітися на зустрічі ОДУМ у Чікаго.

СУА ПІДГОТОВЛЯЄ СЕМІНАР — ПОЛУДЕНОК У КАПІТОЛІ

Конгресмен Дан Риттер, головний промовець на імпрезі СУА, з референтками зв'язків СУА Іреною Куровицькою (зліва) і Мартою Федорів.

Вашінгтон. — Союз Українок Америки спонзорує тут семінар-полуденок у Капітолі під гаслом „Етнічна дорадча рада — інтеґральна частина процесу винесення рішень". Семінар-полуденок відбудеться в будівлі ім. Рейбирна, у кімнаті В 369, в середу, 16-го червня ц.р., від години 11:30 перед обідом до 2:00 години після полудня.

Конґресмен Дан Риттер буде головним промовцем на семінарі-полуденку. Всіх зацікавлених запрошують організатори прибути на цю імпрезу. У справі додаткових інформацій слід телефонувати на числа телефону двох референток зв'язку СУА: (215) 437-6982 до Марти Федорів, або (212) 477-0039 до Ірени Куровицької.

ПАПА ЗАКІНЧИВ ІСТОРИЧНУ ВІЗИТУ У ВЕЛИКІЙ БРИТАНІЇ

Кардіфф, Валія. — Папа Іван Павло II закінчив свою шестиденну історичну візиту до Великої Британії і в останній своїй проповіді до валійців, які у числі понад 200,000 осіб прибули привітати його і молитися разом з ним за мир у цілому світі, просив усіх людей доброї волі, усіх християн, згадати у своїх молитвах і пам'яті жертви війни на Фалькляндських островах і тих, які вмійскаці загинули в інших збройних конфліктах. У своїй історичній проповіді Папа, між іншим заявив: „говоримо про життя, про духову і тілесну поживу для людства, але не забуваймо також тих братів і сестер, які полягли під час різних конфліктів у цілому світі — на південному Атлантику, у війні між Іраном і Іраком та в інших місцях світу. Хай вони знайдуть вічний спокій у Царстві Божім."

Апель за мир і спокій у світі, був зокрема наголошуваний Папою у всіх його раніших проповідях, розмовах з державними і церковними діячами під час його подорожі по багатьох місцевостях Англії, Шотляндії і Валії. Прибувши минулої п'ятниці до Лондону, духовний зверхник багатьох мільйонів католиків заапелював до урядів всіх країн світу, щоб вони якнайскорше закінчили воєнний конфлікт між Великою Британією і Арґентиною.

На зустріч Папи у Валії вийшов також найстарший віком валієць 101-річний Еманиел Тейлор, колишній консуль Британії в Туреччині, який поцілувавши папський перстень у покорі заявив Папі, що в його особі він бачить дійсного опікуна і духовного зверхника усіх католиків, бо він не чекає, щоб вони приходили до нього, він їде до них, до їхніх міст і сіл, цікавиться їхніми проблемами, проповідує слово Боже і має, наслідує самого Ісуса Христа.

Свою проповідь Папа розпочав по-валійськи, викликавши бурю оплесків і вигуки радости. Основним моттом усіх проповідей і звернень Папи була християнська єдність. Очевидно, кульмінаційною точкою з перебування Папи у Великій Британії була його зустріч з королевою Єлисаветою і її родиною, довші розмови з кентебірійським архиєпископом Робертом Рансі, зустрічі з членами кабінету прем'єр-міністра Маргарет Тачер та іншими високопоставленими особами.

Згідно з опінією спостерігачів, відвідини Папи в Англії притягнули більші маси народу, як цього сподівалися самі організатори. І хоч не було досягнуто конкретних домовлень між двома Церквами — Католицькою і Англіканською, Папа всеж таки залишив по своїх відвідинах надію на з'єднання тих Церков і причинився до піднесення духа у багатьох мільйонах християн, — заявляють одноголосно церковні спостерігачі і кореспонденти.

За дев'ять днів Папа вибирається на такі ж історичні відвідини до Арґентини, країни, яка стоїть у війні з Великою Британією.

РЕҐЕН ПОРУШУЄ ВАЖЛИВІ ПРОБЛЕМИ

Париж, Франція. — Президент Роналд Реґен, який, як відомо, перебуває тепер з 10-денною візитою в Европі, відбув в четвер, 3-го червня ц.р., довшу розмову з президентом Франції Франсуа Міттераном. Головною темою розмови, як можна було сподіватися, була справа воєнного конфлікту між Великою Британією і Арґентиною за Фалькляндські острови. Обидва співрозмовці висловили сподівання, що конфлікт за острови вдасться полагодити для обопільної користи заінтересованих держав і що там не дійде до більшого кровопролиття.

Однозгідність між Реґеном і Міттераном у фалькляндській справі не означає однак, що вони погоджуються в інших важливих справах, зокрема обмеженні торгівлі з Совєтським Союзом і санкцій проти СССР і Польщі за ліквідацію польської вільної профспілки „Солідарність", проголошення там воєнного стану, утиски, арешти і масові ув'язнювання профспілкових діячів. Проти таких санкцій виступає не тільки Франція, але також багато інших европейських держав, які вважають торгівлю із країнами совєтського бльоку, зокрема з СССР, за основне джерело приходів, хоч, як кажуть політичні й економічні спостерігачі, Москва зручно використовує наївність европейських політиків і торгує з ними за кредити, яких не сплачує довгими роками, а то й десятиліттями.

Другою важливою справою у розмовах обидвох президентів були проблеми в Центральній Америці і на Близькому Сході, зокрема узгляднення автономії для палестинських арабів, яку то справу підтримують також інші европейські держави. Дипломати і політичні спостерігачі не роблять великих надій на успішність американсько - французьких розмов, але Р.Реґен все одно вважав за відповідне підкреслити у Елізейському палаці, що між З'єднаними Стейтами Америки і Францією існує мабуть найдовший в світі альянс і співпраця, коли йдеться про основні справи і оборону принципів демократії.

Французькі кореспонденти і аналітики передбачають, що Р.Реґен зустрінеться з дуже сильною опозицією сімох індустріяльних держав у Версалі, якщо він і американська делеґація буде намагатися обмежити кредити для Совєтського Союзу. „Домагаючись лібералізації торгівлі між державами, ми не можемо в тому самому часі застосувати бльокаду проти східного бльоку чи стосувати санкції", — заявив кореспондентам після розмови з Реґеном Ф. Міттеран.

У п'ятницю, 4-го червня, Р.Реґен, державний секретар Александер Гейґ й інші американські речники, зустрілись з прем'єр-міністром Великої Британії Маргарет Тачер й іншими британськими політиками. У понеділок, 7-го червня, президент Р.Реґен й американська делеґація відлетять до Риму, де відбудеться зустріч Реґена з Папою Іваном Павлом II і італійським президентом Сандро Пертіні. Потім Президент ЗСА полетить до Лондону і матиме розмову з королевою Єлисаветою II та виступатиме з промовою у парляменті. В четвер, 10-го червня, Реґен виступатиме в західньонімецькому парляменті і братиме участь у нарадах НАТО, а потім відбуде Берлін перед відлетом до ЗСА. В Европі тепер проходять великі антиамериканські демонстрації, що їх влаштовують европейські пацифісти та скрайньо-ліві елементи.

Українці співпрацюють з русинами

Філядельфія, Па. — Серед головних точок нарад на засіданнях Східньо-Католицької Конференції єпархіяльних директорів релігійного навчання (СККЕДРН), до якої належать три єпархіяльні бюра релігійного навчання в Америці та Торонтонське бюро, був новий проєкт: „З'ясування віри для дорослих східніх християн". Ця праця буде джерелом для катехитичної праці, з'ясовуватиме і пояснюватиме віру й життя в Христі.

Двадцять членів з вісьмох американських і канадських єпархій з'їхалися на наради до реколекційного дому Сестер Служебниць, Віллі св. Марії в Слоатсбурґу, Н.Й., 24-27-го травня ц.р. Господарем нарад був Владика Василь Лостен і Стемфордське бюро релігійного навчання.

На наради прибув рівнож Владика Михаїл Дудик з Пассейку, який є зв'язковим між Конференцією Східньо-Католицьких Єпископів ЗСА та СККЕДРН у справі названого міжнародного проєкту з'ясування віри. До процесу виготовлення цього важливого документу ввійдуть усі верстви церковної спільноти: ієрархія-священство, монашество й миряни.

Отець Іван Зіяк, директор релігійного навчання єпархії Пассейку, був обраний на директора цього проєкту. Йому допомагатимуть як заступники директора Сестра Антонія Анна Ляшок, ЧСВВ (Філядельфія) та Сестра Маргарета Анна Андрако, ЧСВВ (Пітсбурґ). Першим кроком до завершення проєкту буде створення Комісії з'ясування віри, яка складатиметься з представників усіх єпархій. Їхній головний обов'язок — одержати звіти й завершити процес для розвою з'ясування віри по єпархіях. Кожна єпархія обов'язана назначити члена комісії до 15-го червня ц.р.

Новим головою СККЕДРН на наступний рік обрано о. Зіяка.

Епархії, репрезентовані на сходинах, були: Пітсбурська Архидієцезія, дієцезія Парми й Пассейку, Українська Архиепархія Філядельфії, українські епархії Чикаґська й Стемфордська, Нютонська дієцезія і Саскачеван, Канада.

Наступна зустріч СККЕДРН відбудеться від 4-го жовтня до 7-го, ц.р., в Монастирі Сестер Служебниць в Анкестері, Онтаріо, Канада. На сходинах Євген Трестер з Торонтонського університету промовлятиме на тему: „Полегшення біблійного навчання для дорослих, вживаючи сучасних теорій освіти".

Українські демократи повіту Гадсон підтримують кандидатуру Дж. ЛеФанте

Джерзі Сіті, Н.Дж. — Джозеф ЛеФанте, один із 9-ох кандидатів Демократичної партії на сенатора з Ню Джерзі, відбув зустріч недавно з представниками Українсько-Демократичного Клюбу повіту Гадсон і з'ясував їм свої погляди на деякі питання внутрішньої і зовнішньої політики ЗСА.

Дж. ЛеФанте вказав на свою службу на становищі конгресмена з дистрикту, який включає повіт Гадсон. Вже тоді, співпрацюючи з українцями та іншими етнічними групами, він виступав в обороні прав людини, розуміючи їх як право народів на самовизначення, на волю й незалежність. В цьому дусі він кількакратно виступав перед українцями і в Конгресі ЗСА. Він запевнив українську групу, що тепер він ще більше переконаний у правильності своїх поглядів.

Представники Клюбу запевнили кандидата, що у праймериз у вівторок, 8-го червня, підтримуватимуть його.

У катастрофі згинув Роман Н. Пилипець

Вашінгтон. — Сюди наспіла вістка, що Роман Нестор Пилипець, 22-річний син відомої української родини Нестора і Віри Пилипців, довголітніх мешканців Вашінгтону, згинув у автомобільній катастрофі в Західній Німеччині, де він відбував військову службу в 501 американському летунському батальйоні в Катербаху, Баварія.

Подробиці цього випадку ще не устійнені, проте відомо, що Роман, їдучи автомобілем на працю разом із своїми товаришами у вівторок, 1-го червня, вранці, був забитий на місці, а його товаришів у критичному стані завезено до місцевого шпиталю.

Р. Пилипець, ґрадуант середньої школи Шервуд в Сенді Спрінґ, Мд., навчався в Монтґомері коледжі. Він закінчив школу українознавства і був пластуном. До війська він зголосився два і пів року тому, був призначений до летунської офіцерської школи та пілотував, як кажуть його батьки, зробити військову професійну кар'єру.

Вістка про смерть Романа миттю облетіла велику вашінгтонську українську громаду, і вже в середу, 3-го червня, ввечері численні знайомі й приятелі зібралися у хаті Пилипців, щоб поділити з ними це велике горе.

Крім батьків, Роман залишив двох братів — Адріяна Тараса, 20 років віку, 18-річного Левка Петра, 12-річну сестру Ларису Соню та ближчу і дальшу родину.

Подробиці похоронних відправ ще невідомі.

ПЛАСТОВА МАНДРІВКА

Ню Йорк, Н. Й. — Осередок Праці Уладу Пластунів Сеніорів в Ню Йорку влаштовує в середу, 16-го червня ц.р., о год. 6-ій вечором, в Пластовому Домі у великій залі, при 144 Друга авеню, висвітлювання прозірок пл.сен. Михайла Пежанського, одного із основників Пласту, під назвою „Життя в Пласті". Вступне слово матиме пл.сен. Ольга Кузьмович.

У світі

МІНІСТЕР ЗАКОРДОННИХ СПРАВ ЗАХІДНЬОЇ Німеччини Ганс-Дітріх Геншер, приїхавши в середу, 2-го червня ц.р., до Ізраїля заявив що його основною місією є поправити відносини між його державою і Ізраїлем. Під час триденного перебування Геншер зустрінеться на розмові з прем'єр-міністром ізраїльського уряду Менахемом Беґіном й іншими офіційними речниками та політиками з опозиційних партій. Коротко перед візитою Геншера президент Европейської економічної спільноти і міністер закордонних справ в бельгійському уряді Лео Тіндеманс підніс на пресовій конференції дуже драстичну справу автономії для палестинських арабів, яка на його думку, є „найбільш болючою справою на Близькому Сході". Після цієї заяви Геншерові прийшлося коментувати заяву Тіндеманса і відповідати на запитання ізраїльських журналістів, чи він і його уряд також поділяють погляд бельгійського політика.

ВІДВІДАВШИ СХІДНЮ НІМЕЧЧИНУ, Мадярщину, Болгарію і Чехо-Словаччину, перший секретар Польської Об'єднаної Робітничої (комуністичної) партії, прем'єр-міністер, міністер оборони і голова Військової ради національного спасіння Войцех Ярузельскі вибирається у найближчих днях до ще одної комуністичної держави Румунії, шукаючи однозгідної підтримки сателітних держав для його політики „твердої руки" і дальшого тривання воєнного стану. Крім того Ярузельскі на думку багатьох політичних спостерігачів, шукає економічної підтримки у сусідів, хоч вони, за винятком Мадярщини, самі переживають господарську кризу. Румунське пресове агентство повідомило, що прем'єр Польщі прибуде до тієї країни на запрошення румунського лідера Ніколае Чаушеску.

РЕЧНИК ЕСПАНСЬКОЇ АМБАСАДИ У Вашінґтоні Алфонсо Альварес де Толедо передав Державному департаментові ЗСА офіційний документ про приступлення Еспанії до Північно-Атлантійського Союзу (НАТО). Рішення про приступлення було вже обговорюване у Брюсселі і прийняте до відома 15-ма членами НАТО. Ставши 16-им членом цієї військово-оборонної організації Еспанія збільшила збройні сили НАТО на приблизно 400,000 вояків, 190 літаків різного типу і 30 воєнних кораблів. Тепер, одначе, під час тривання воєнних дій на Фалькляндських островах, існують між Еспанією й іншими членськими державами деякі різниці поглядів. Еспанія засудила Велику Британію за висилку на острови своїх військових частин для витиснення звідти арґентинців. Міністер закордонних справ Еспанії Хозе Педро Перез-Льорка заявив, що Еспанія і Арґентину зв'язують давні вузли культурної співпраці, а крім того Еспанія все виступала проти полагодження конфліктів при допомозі зброї.

РЕЧНИКИ ОБИДВОХ, УРЯДОВОЇ І ОПОЗИЦІЙНОЇ, партій в Західній Німеччині категорично відкинули пропозиції незалежного Комітету східніх і західніх політиків, які пропонували створити з частин Центальної і Західньої Европи вільну від атомової зброї зону. Петер-Курт Вірцбах, речник Християнсько-демократичної опозиційної партії і знавець мілітарної стратегії в Центральному Комітеті партії заявив у парляменті, що у зв'язку із значною перевагою у звичайній зброї держав Варшавського Пакту, вільні від атомової зброї країни Европи все одно не почувалися б безпечними і тоді воєнний конфлікт міг би стати дійсністю без побоювання атомової відплати. Карстен Фойґт, речник урядової Соціял-демократичної партії, заявив, що без договору про обмеження нуклеарної зброї і припинення продукції цієї зброї, не може бути мови про мир і безпеку в світі.

В Америці

ВІДОМЕ ПРЕСОВЕ АҐЕНТСТВО ЮНАЙТЕД ПРЕСС Інтернешенел, досі власність великого пресового концерну Е.В.Скриппса, тепер має нового власника. Аґентство продано Мідія-Ньюз корпорації, приватній фірмі, що недавно заснувалася з осідком у Нешвіллі, Тенн. Нова корпорація заповіла „агресивні поліпшення" в агентстві, що вже існує 75 років, має 224 бюр, з того — 78 бюр за кордоном, і затруднює 2,000 працівників, в тому і українсько-американських журналістів.

АСАМБЛЕЯ ОБ'ЄДНАНИХ НАЦІЙ РОЗПОЧИНАЄ в понеділок, 7-го червня, сесію, присвячену нуклеарному роззброєнню, і на неї звідусіль, крім людей щиро зацікавлених миром у світі, мають приїхати різнонаціональні „пацифісти", фактично комуністи та симпатики комунізму російсько-совєтського зразка. Найбільша група, бо аж чотири сотні осіб, таких здогадних комуністів має приїхати з Японії, але їм Державний департамент не поспішає видавати візи в'їзду до ЗСА, побоюючись заколотів. Крім цих 400 японців є ще біля сотні різних високопоставлених комуністичних і не-комуністичних лідерів з різних країн, що тепер переважно живуть в екзилі, якщо в їхніх країнах комуністи не при владі. Очевидно Ню Йорк готується до „великої демонстрації" 12-го червня. Щоб утримати протинуклеарних демонстрантів у дозволених рамках, місто мобілізує міських службовців у кількості понад 6,000 осіб для додаткової служби і допомоги чинникам, що пильнують порядок. Протестний марш тут йтиме попри будинок ОН і до Центрального парку, де відбудеться мітинг проти нуклеарного збросння в світі, особливо проти американського зусилля наздогнати СССР у цьому відношенні. Передбачають півмільйона демонстрантів.

В БРУКЛИНІ ВУЛИЧНІ НАПАСНИКИ ВЖЕ НЕ задовольнялися нападанням на прохожих на вулиці чи в підземках, а вирішили грабувати із золотих ланцюжків і перстенів учнів у школі. Так четверо грабіжників у віці від 15-ти до 17-ти років, — двоє з них школярі в цій школі, — напали на учнів під час науки в бруклинській технічній середній школі і ограбували там 21-го школяра і учительку, погрожуючи їм вогнепальною зброєю. Але того ж дня увечері, 2-го червня, всі четверо були арештовані і віддані під суд.

СИН І ВНУК ПРЕЗИДЕНТА ДВАЙТ АЙЗЕНГАВЕРА Джан С. Айзенгавер, [illegible] пишуть тепер історичні книжки. Джан Айзенгавер, використовуючи 104-сторінкову книжку його батька про британсько-американський союз під час Другої світової війни (книжка ніколи не була закінчена і опублікована), тепер вже закінчив труд семи років 500-сторінкову книжку, що зветься „Союзники: Перл Гарбор до днів десанту", з мапами, фотографіями й іншими документами, яка вийде з друку у видавництві Даблдей 11-го червня. Його син Дейвид, зять Ричарда [illegible] Ніксона, пише велику біографію свого діда.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893

Svoboda USPS (30-420 ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays, and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302
Subscription: 1 year — $40.00, 6 months — $22.00, 3 months — $12.00. UNA members 65¢ a month. Change of address — $1.00. Make chek or money orders payable to "Svoboda"
Postmaster: Send address changes to: "Svoboda", P.O. Box 346, Jersey City, N.J. 07303

Second Class Postage paid at Jersey City, N.J.

Статті і дописи підписані авторами не мусять відповідати поглядам Редакції. Редакція застерігає собі право в потребі виправляти і скорочувати надіслані матеріяли. Незамовлені матеріяли повертається тільки тоді, коли автор собі це виразно застеріг, долучивши заадресовану коверту з відповідною поштовою оплатою — За зміст оголошень Редакція не відповідає.

Передплата на рік $40.00, на півроку — $22.00, на 3 місяці — $12.00. Для членів УНСоюзу 65¢ місячно. За кожну зміну адреси — $1.00. Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda".

P.O. Box 346 Jersey City N.J. 07303

Реґен в Европі

У минулу середу, 2-го червня ц. р. президент Роналд Реґен відлетів із Вашінгтону на 10-денну подорож до столиць Західньої Европи, де матиме важку й трудну для виконання місію — вигладити розбіжності, існуючі між З'єднаними Стейтами і їхніми союзниками, — західньоевропейськими державами, Канадою і Японією, що їх лідери будуть теж у тому часі в Европі.

Свою першу до Европи офіційну подорож президент Реґен започаткував Парижем, куди скликано фінансову конференцію „на вершинах". Французький президент Франсуа Міттеран, британський прем'єр Марґарет Тачер, західньонімецький канцлер Гелмут Шмідт, італійський прем'єр Джованні Спандоні, канадський прем'єр П'єр Трудо і японський прем'їр Зенко Сузукі — це достойний гурт лідерів, з яких кожний виростає понад пересічну міру і з яких кожний користується в своєму народі великою повагою, незалежно від існуючої опозиції, бо всі ті країни — демократичні, де опозиція є невід'ємною частиною державно-суспільної системи.

Роналд Реґен має важку і трудну місію, бо вороги Америки, яким чимало допомогли своєю демагогічною кампанією американські ліберальні демократичні кола, представили його, як того колишнього фільмового артиста, який грав ролі ковбоїв і засвоїв собі їхню поквапність до стрілянини. Большевицький пропаґандивний апарат знайшов собі союзника у пацифістичних настроях широких західньоевропейських мас, наляканих, що перегони у зброєнні, за які ті пацифісти таврують в першу чергу Америку, а не Совєтський Союз, доведуть до третьої світової війни, яка стане катастрофою для всього людства. З-посеред названих вгорі лідерів, зібраних на фінансовій „вершинній" конференції у Парижі, Міттеран і Шмідт — соціялісти й економісти, які сприяють торгівлі з СССР, що її підтримують державні кредити, а канадський прем'єр Трудо, колись дуже близький не то соціялізмові, а й комунізмові, приєднується до опозиції проти становища Реґена, яке в'яже спротив сов'єтському експансіонізмові із звужуванням, а не поширюванням торгівлі з СССР. Всі названі союзницькі лідери є проти високої кредитової стопи, існуючої в Америці, яка тяжить на міжнародній торгівлі, і обвинувачують у цьому Уряд Реґена, що ніби толерує величезний бюджетовий дефіцит. Отож однаково оборонна, як фінансова політика Реґена, однаково його непримирна постава супроти СССР, як його ніби фаворизування видатків на гармати а не на масло, напевно будуть заторкувати його союзники, з якими він матиме наради в Европі.

Крім „вершинної" фінансової конференції у Парижі — Президент заплянував свої виступи в парляментах у Парижі, Лондоні і Бонні, подорож до Західнього Берліну, „вершинну" конференцію з лідерами 15-ти членських держав Атлантійського пакту (НАТО) у Брюсселі, вже також з репрезентантом Еспанії, врешті відвідини Папи в Римі. Американські коментатори передбачають, що заповіджене Реґеном започаткування нової конференції про редукцію арсеналу стратегічної зброї з Совєтським Союзом під кінець цього місяця в Женеві дещо заспокоїть західньоевропейських пацифістів, які проте напевне — підсилювані совєтськими аґітаторами і грішми — будуть тут і там демонструвати проти Реґена. Проте водночас ввесь вільний світ свідомий, що З'єднані Стейти — це таки найкраща запорука миру і найбільша ґарантія безпеки кожної союзної країни.

Роналд Реґен має теж за собою не тільки авторитет лідера американської великодержави, але й ті атути, що їх дають прикмети видатної індивідуальности. Роналд Реґен дав уже пізнати себе, як людину сильної волі, яка знає, чого хоче, і вміє послідовно змагати до цілі. Він дав себе теж пізнати, як людина специфічного чару, який діє на оточення і диктує навіть противникам — рахуватися з ним. Всі американські громадяни і ми, українці між ними, можемо тільки бажати президентові Реґенові найбільших успіхів.

СЕНАТОР ГОВАРД БЕЙКЕР, ЯКИЙ ТЕПЕР перебуває з офіційною візитою в Китайській Народній Республіці заявив кореспондентам, що йому не вдалось „приховати" перед китайськими лідерами тайванської проблеми, яку він спочатку взагалі не хотів порушувати, щоб, як це він відмітив, „не витворюва[illegible]еної ситуації" між ним і його китайськими співрозмовцями. Не зважаючи на деяку критику з китайської сторони, головно за доставу зброї і запасних частин до неї для Тайвану, китайські керівники запросили президента Ронада Реґена і сенатора Беррі Ґолдвотера, колись найбільших приятелів Тайвану, на відвідини до КНР. Запрошення наспіло від самого Денґ Шіаопінґа, якого в Китаї називають фактичним керівником країни. Офіційно запрошення вручив заступник прем'єр-міністра Ван Лі.

Михайло Кучер

XXVI З'ЇЗД КПСС — ОСТАННІЙ ДЛЯ БРЕЖНЄВА

Глядачі телевізії у Совєтському Союзі були здивовані. Досі доповіді Брежнєва вони бачили і чули просто з залі засідання. А тепер телевізія передала тільки початок доповіді і кінець. Середину тексту читали диктори. Це викликало занепокоєння серед західніх журналістів. Але пояснення було просте. Брежнєву було трудно самому читати доповідь, яка тривала чотири години. Він просто не в стані був цього зробити. Тому прочитав тільки найголовніше.

На з'їзді було 5002 делеґатів. За соціяльним становищем — партійних працівників — 1077 осіб, чиновників (урядовців) професорів і комсомолу — 691 осіб. Чиновників сільського господарства — 877 осіб, промислового управління — 609 осіб, інтеліґенції-вчені, вчителі — 269 осіб, „знатні люди" — робітники і колгоспники — 99 осіб.

Вперше в історії не названо числа військових.

За віком делеґати ділилися так: до 36 років-12 відсотків, до 60 років-26 відсотків, понад 60 років-12 відсотків. Решта були віком до 50 років — 50 відсотків. З того жінок-27 відсотків. На з'їзді були представники 66 національностей СССР. („Правда", 26-го лютого 1981).

На з'їзді не дискутовано над гострими проблемами зовнішньої і внутрішньої політики. Це було звичайне зборище еліти партії і держави. Закордон дав тисячу гостей. На з'їзді панувала мертва тиша і казармна дисципліна. Був показаний „радянський чоловік" з гаслом — „голова мені не потрібна".

У передбачених випадках були дикі неопановані вигуки „Слава, слава, слава" — завжди три рази, довгі стоячі овації, також передбачені пляном.

На з'їзді були представники 17.5 мільйона комуністів, з них 43.4 відсотка робітників, 43.8 відсотка інтеліґенції, себто партійної і державної бюрократії та 12 відсотків колгоспників.

Після останнього з'їзду проведено скриту чистку. З партії виключено 300,000 членів і 91,000 кандидатів. Це за злочини корупції та різні „ухили". У керівні органи не пропоновано представників гуманітарних та юридичних наук. Переважав технічний персонал. Скритий мотив — представники гуманітарних наук схильні до мислення, роздумувань, сумнівів, а фахівці покірні виконавці наказів. Їхня хиба — відсутність політичного досвіду.

На з'їзді ствержено, що програму КПСС не виконано, вона застаріла. Їй минуло 20 років. Збудувати комуністичне суспільство не вдалося. Виявилося, що між соціялізмом і комунізмом лежить ще один етап, про який нічого не знали Маркс і Енгельс. Але про цей етап добре знали Ленін і Сталін — це етап „реального, зрілого, або розвиненого соціялізму". Згідно з Брежнєвим, цей етап „необхідний, закономірний та історично довгий період у встановленні комуністичної формації".

Мао був більш одвертий, його комуністичні маштаби просто астрономічні. Він вияснив справу так — „історично довгий період" — це 500 років, або й тисячу. Що ж? Можемо почекати.

У доповіді Брежнєва прозвучав новий тон, який досі був табу, — про колективність партійного керівництва. „Колективне керівництво" — це власне Політбюро, у ньому акумулюється колективний розум та формується партійна політика. Тему колективного керівництва проголошено у зв'язку з новим періодом в історії партії, а саме — зміна керівництва — біологічний закон.

У відділі внутрішньої політики виявилися нові проблеми і турботи. Особливо непокоїть керівництво розвиток національних взаємовідношень у Совєтському Союзі, який нараховує сто різних народів. За Брежнєва провадиться політика плянової та інтенсивної денаціоналізації народів з мовною русифікацією та до певної міри дерусифікацію великоросів (росіян). Ця політика зустрічає спротив з обох боків — з боку росіян та з боку національних меншин, особливо в балтійських республіках, на Кавказі, Туркестані і в Татаро-Башкирії. При тому російську мову накидають замість своєї рідної народам культурно-історично багато старшим, як росіяни, наприклад, грузинам.

Наказом з Москви в Грузії заборонено писати дипломні праці в грузинській мові. Проти цього 1980 року протестували 365 грузинських вчених і діячів культури. Наслідки того протесту невідомі, але Брежнєв у своєму докладі на з'їзді говорив, що „в нашій країні поважають національні вартості кожної людини", але рівночасно він же сказав про „формування культури єдиного радянського народу, нової соціальної та інтернаціональної спільноти".

Було „гостре питання" — чому вищі становища в національних республіках займають не місцеві люди, а „русскіе"? Замість відповіді - мляве говорення „всі мають право займати ведучі становища, бо склад Радянського Союзу багатонаціональний".

Скаржилися Латвія та Естонія. Україна мовчала. Брежнєв обіцяв „боротися з антисемітизмом і сіонізмом". Антисемітизм у Совєтському Союзі прова-

(Продовження на ст. 3)

Олександер Татомир

ТЕПЕРІШНЯ УКРАЇНА

II

Готель Інтуриста в Ужгороді мав полопані стіни, понищені меблі, а закрутки в лазничках певно були ще передвоєнні. „Комуністична теократія зробила країну відсталою в поведінці, стилі, способі життя, в артистичному й архітектурному смаку". Це явище вражало авторку під час цілої дороги. Винятком була тільки заавансована в світі совєтська мілітарна індустрія. По ресторанах карти страв, ще з 1965 року — як вона про це розповідала, — містили список різної, навіть вибагливої поживи, але в практиці туристи могли з трудом отримати тільки мішане з хлібом мелене м'ясо, підозрілої якости. Чай подавали літній, бо чомусь машинки до огрівання води часто псулися.

„Чарівний карпатський краєвид, з вкритими снігом шпилями гір, з шумом гірських потічків, робив могутнє враження, — пише авторка. У Карпатах вона зустрінула українську родину, яка дуже тепло прийняла туристів і погостила їх добрим сніданком. Дороги були погані. Кращі — головні шляхи з стратегічним призначенням. При дорогах не має приміщень для відпочинку, перекуски, чи заспокоєння спраги. Курява, галас совєтських моторів і сморід занечищеної ґазоліни — це невід'ємні компоненти подорожі по УССР.

Львів

„Ще у XIII сторіччі українці побудували Львів для захисту Галичини перед татарсько-монгольськими нападами, — пише Н. Бєлоф. Важко повірити, що по бурхливій історії цього міста збереглося ще стільки старинних будинків і пам'яток. Львів є столицею області. До приходу німців його замешкували поляки, жиди та німці, а тепер українці й москалі. З огляду на Олімпійські ігрища поширено підміські дороги. Але справжньою проблемою є паркування автомашин на вулицях міста.

Наших туристів приміщено в маєстатичному старому готелі. Кольорова телевізія працювала бездоганно, але дві лямпи біля ліжок не світили. Часописи та книжки, хоч дешеві, через недостачу паперу, важко набути. Є великий попит на західню літературу в перекладі, яка, одначе, з причини обмеженого накладу швидко зникає з книгарень і станків. Авторка чула про українську одружену з дипломатом, яка по повороті з Італії під своєю білизною заховала західні видання, між ними Орвела („Тваринну ферму")

Наші туристи оглянули деякі будівлі Львова, як ось головну кватиру Комуністичної партії та римо-католицький костел, переповнений поляками. Перед війною в Галичині було 3 мільйони поляків, що їх на наказ Сталіна виміняно за українців у Польщі. Частина поляків, що залишилися, кріпко тримається своєї церкви, зберігає релігійні звичаї та рідну мову. Совєтські ватажки живуть у прегарних палатах за містом, а про бідноту не дбають. Львів має гарні парки й городи. Більшість мешканців — добре одягнена".

Київ

Дорога зі Львова до Києва — нерівна, з вибоями. Веде крізь урожайний чорнозем, що простягається від Карпат до Монголії. Від XVII сторіччя район був збіжжевою коморою Росії. У підручнику Інтуриста пишеться, що „знаменитий державний муж і генерал Богдан Хмельницький звільнив Україну з польсько-литовського ярма", але не згадується, що він покликав росіян на допомогу проти поляків і вони поступово абсорбували Україну в російську імперію. Український чорнозем є найважливішим джерелом продукції кукурудзи на світовому ринку. Червона революція сповільнила видайність українського хліборобства. „Українські господарства, — пише авторка, — дбайливо обведені дротяною огорожею та багато краще утримані ніж російські. Українці малюють свої доми й декорують зупинки автобусів вибагливою мозаїкою, або рядами дерев з білими опасками проти шкідників" — стверджує Н. Бєлоф. Агрикультура в Україні більше залежить від жіночої праці, як від машин.

„Київ своїм положенням на горбах, які панують над Дніпром, створює величавий вид, а його будівлі є справжнім тріюмфом міського плянування. Береги ріки та цілий острів серед води є вкриті парками, гаями з квітниками. Широкі бульвари поділені городами з кущами, килимами квіття й муравниками", захоплюється цим чудовим містом авторка. Безпосередньо перед приходом німців совєтська поліція підклала часові бомби (які за кілька днів вибухли) під головні будинки Хрещатика і тисячорічну Катедру Успення Богоматері в Печерській Лаврі, щоб скинути відповідальність за цей страшний злочин на німців". У минулому Київ славився рисячею церков. Сьогодні із них залишилося 20, а відкритими є тільки три.

„Катедра св. Софії побудована в XI сторіччі й ремонтована у XVIII сторіччі, з однією центральною та 14-ти меншими банями, є найбільше величавою з усіх київських будівель. З барокової церкви св. Андрія розкривається чарівний вид Києва. Цю церкву побудовано у XVIII сторіччі на горі, з якої голосив Боже слово апостол Андрій.

(Продовження буде)

НА МИСТЕЦЬКІ ТЕМИ

„Король стрільців" у Ню Йорку

Приємно було привітати, кінець кінцем, тутешню прем'єру, в 45-річчя написання (1937 рік) комедії авторства письменника-гумориста Івана Керницького-Ікера, на сцені Стайвезант школи, 9-го травня ц. р., у виконанні відомого торонтонського Українського Драматичного Ансамблю „Заграва". Автор п'єси з лагідно-тужливою усмішкою згадує прапрем'єру, тоді ще озаголовлену „Муза на офсайді", в галицькому місті Золочеві (1939 р.), виставлену театром Котляревського під дирекцією незабутнього Володимира Блавацького.

Театр „Заграва", що його головою є тепер рухливий Володимир Довганюк, грав комедію Ікера „Король стрільців" у Торонто кількакратно, дістаючи навіть канадські відзначення. Але цей успіх, на жаль, не заохотив нюйоркської публіки, щоб вона явилася численніше, як можна було б сподіватися, на цю небачену ще тут і дуже оригінальну п'єсу. А для таких сподівань була самозрозуміла причина: всім відомий Іван Керницький-Ікер живе і пише в Ню Йорку, він люблений і популярний, знаний особливо з його фейлетонів у „Свободі". Тому можна було очікувати, що більшість нюйоркчан буде таки зацікавлена його комедією, що зібрала стільки похвал у Канаді. Шкода, що глядачів не було більше, та в нас завжди мусить іти як не в стислій сполуці, то принаймні в приближенні: сміх і сльози.

Зате ті, які прибули познайомитися з комедією Ікера, мали безжурну годину розваги і відпруження, які нам страшенно потрібні серед сірини щоденної буденщини. Бо „Король стрільців — це комедія з передвоєнного галицького спортово-футбольного захоплення у житті деякої частини наших людей і дія відіграється у рідних неповторних Карпатах. Комедія незадовга, безпретенсійна, легкостравна, пронизана нескомплікованим, часом навіть і дещо наївним, але щирим гумором, з деякими прикметами теж характеру ревії, — тому можна вважати, що вона буде скрізь мати успіх у нашого глядача.

Зі стильово-мистецького боку можна погоджуватися або і ні на додання до комедії музично-танцювальних вставок, що їх впровадила режисер Марія Левицька, проте правдою є, що цим урізноманітнюється дія на сцені. І як актори, так і молоді адепти театрального діла, справились зі своїми ролями зовсім добре, а навіть дуже добре. Пунктум мовенс, чи рушій цілої комедії, у ролі директора фабрики батогів Орест Бас був відомий актор-комік Володимир Довганюк, який за інтенціями автора в практичному виведенні характеру персонажу потрапив з'єднати собі повну симпатію публіки своїм комічним патосом і добродушною бомбастикою слів і рухів у зв'язку з його футбольним

(Продовження на стор. 3-ій)

ПРО ЦЕ І ТЕ

Про вмілість програвати

Відколи відбуваються спортові змагання, ще від перших Олімпійських ігрищ, засада чесної гри, а з тим вмілість приймати належне програну і виграну, обов'язує кожного справжнього спортовця.

Розуміється, не завжди воно так є — але в загальному публічна опінія — неприхильна до тих, що того не притримуються. Пригадаймо хоча б відомих американських першунів, як Мекенро чи Коннорса, як дуже брали їм за зле, коли вони не уміли зрівноважено прийняти своєї програної.

Але і у політиці вимагається того самого. Хто із нас не пам'ятає, як довго говорили і коментували те, що Гюберт Гамфрі прилюдно плакав, програвши вибори на президента. Уміти зрівноважено прийняти прогру — це доказ вироблення характеру та засад чесного змагу (якщо такий існує). Так воно є у світі, що одні виграють — а інші програють і коли ми віримо в Божу справедливість, у душі мусимо признати, що так воно і повинно бути. Безумовно, не все цей поділ на переможців і переможених нам подобається і не все він ввижається нам справедливим.

Ми, українці, звичайно у випадку програної реаґуємо образою або переконанням, що нам сталася кривда. І так воно у нас у кожних змаганнях: спортових чи громадських. Рідко зустрічаємо одверте признання переможених, що причина програної була справедлива і що вони на це заслужили.

Тому, коли тепер на закінчення першої весняної зустрічі з природою у т. зв. Меморіял Дей, ми вітали нашу молодь із поворотом з пластового Свята Весни, нам було цікаво послухати їхню реакцію на вислід змагань, у яких вони брали участь. Розуміється, реакція не була однакова, але як приємно було нам почути спокійні слова однієї із молодих відомих вже спортовок, а рівночасно завзятої пластунки: „Трудно, ми самі завинили у нашій групі та й тому мусіли програти!"

Дай Боже, щоб цей справжній спортовий дух, який, як бачимо, защіплює собі наша молодь, перейшов також на наших „змаґунів" у громадському житті!

О-КА

Ольга Соневицька

МОЯ ПРОЩА ДО РИМУ

Хоч паломники мали зійтися в год. 4-ій по полудні на летовищі, але деякі з них, вже були на місці, далеко до означеного часу, переважно ті, що приїхали з-поза Ню Йорку. Коли всіх було пораховано, почали ставати до спільної знімки. От тоді була суматоха. Кожний хотів бути напереді. Тому що це неможливо, то Ліда Савойка і я лишилися на заднім пляні, бо мусить же хтось бути в останнім ряді. Але, як звичайно, у великому гурті бувають різні пригоди. Люди себе пізнають, пригадують, вітаються.

— То ти Славцю? Але ж ти фіґурантка!

— Скажи, що ти робиш? На якій дієті?

А тут хтось завважив: — Ви знаєте, що тут між нами є єпископ! Он там той високий з борідкою. Треба підійти і привітатися, якось випадає. Я на всякий випадок підбігла, а „єпископ" звертається до мене — „Моє поважання... — Був це проф. Л. Рудницький.

— От, дивіться — кажу, — люди взяли вас за єпископа Лостена.

— То не перший раз, — каже — відколи запустив бороду, часто такі пригоди.

• • •

Я розглядаюся і думаю, котра з тих молодих дівчат має бути співмешканкою у готелі, як мені обіцяла в Аґенції „Ковбаснюків" Варка Бачинська. А от стоїть так скромно збоку, гарненьке молоде дівча. Надумалася її запитати.

— Чи ви може Христя з Вашінґтону?

— Так — відповідає.

— А яке ваше прізвище,- запитую.

— Зенюк Христя.

Я невимовно зраділа, але й затривожилась. Певно, приємно мати в кімнаті за товаришку молоду людину, але молоді люди, а ще як перший раз в Римі — в кімнаті сидіти не будуть, а будуть ходити, завжди перебиратися, прийде товариство і буде рух. Але виявилося, що моя мила співмешканка прекрасно вихована дитина: тиха, спокійна, вся ґардероба в порядку, коли кудись виходила, а я була в кімнаті, все „мельдувала" коли прийде, з ким йде і куди. Я була заскочена такою уважливістю до мене. Говорила тільки по-українськи, скромна і ще надиво не курила папіросів, хоч вже була самостійна, бож працювала. Пластунка. А що мене найбільше здивувало, що одного вечора вона до мене сказала: — Прийду пізніше, бо ми з товаришкою Ромою Якимець йдемо до опери.

Зі здивування я зробила великі очі. — Як то не йдете на „діско", чи на яку забаву, яких є в Римі багато?

— Ні, ми вже купили квитки і обидві йдемо до опери в Римі. Хочемо скористати, бо в нас у Вашінґтоні немає опери.

А я сказала: — Подивляю вас дівчата, що вибрали таку культурну розвагу, і ґратулюю!

Не вся наша молодь — так сказати б — змодернізована, як є ще такі, що хочуть використати в культурний спосіб перебування в Европі.

• • •

У літаку вся наша група мала місце разом. Я мала дуже приємне товариство: мила Слава Ґудзяк з Сиракюз, (як фіґуринка з порцеляни) їхала на прощу до Риму і рівночасно щоб побачити із сином Борисом, що студіює Богословію. Щаслива мати і симпатична Стефа Шипула були моїми найближчими сусідками. Передо мною — синьоока Святослава Жуковська (вишивані очі) дружина відомого діяча д-ра А. Жуковського. Їхала не тільки на прощу, але мала передати власноручно Блаженнішому важливі документи, історію визволення його з большевицької каторги, які то старання започаткував її чоловік д-р А. Жуковський. Час від часу прибігала все в доброму настрою Оля Лісс, о. крилошанин Л. Мудрий відвідував нас і розважав своїми дотепними жартами; недалеко нашого гурту обоє Никифоряки, що часто відвідують Рим, і Муха Підгородецька (моя сусідка з Другої авеню в Ню Йорку). Редактор М. Ґалів сидів, задумавшись, писав і писав; нате він редактор, і то не абиякий! Всі нам завидують такого знаменитого редактора журналу „Патріярхат". Деякі прочани співали, деякі спали, ходили з візитами, шукали знайомих і знайомилися з незнайомими.

У першому ряді сиділа Христя Зіневич із книжкою, щось читала. Коло неї Рома Якимець пильно вишивала доріжку, а з краю від переходу — Петро Шишка, який закінчив Богословію — молода, розумна людина з прегарним теноровим голосом. „Варто було його послухати на Службі Божій як буде відправляти", — подумала я.

У такім приємнім товаристві я прилетіла до Риму.

• • •

На летовищі-порожнеча. Восьма година ранку. З мікрофонів виспівує хтось американські „шляґери". Ой-йой-йой! Ми приїхали до Італії, яка славиться музикальним народом, а тут тобі викрикують дику музику. Досить уже маємо в Америці... Так нас привітали італійці!

Ми поділилися пополовині. Одні до „Мадонни", другі до готелю „Норд Нуова вія" під проводом уважливої нашої провідниці Варки Бачинської. Велика частина паломників з Европи замешкала в „Домус Маріє".

У вільні години ми мали нагоду оглядати місто, відвідувати „Тіволі", „Асісі", Фльоренцію, Неаполь, Помпеї, Соренто, розуміється хто мав охоту і силу всьому тому подолати. Тому, що я вже мала нагоду там бути, поїхала з групою лише до манастиря оо. Студитів. О. Архимандрит Любомир Гузар сердечно нас привітав і попросив до полуденку. Ми приїхали неначе на празник у нас вдома. Гарно накритий стіл: смачний домашній борщ, салатка, риба, кава і солодке. Чудова станиця! Положена високо на горі, гарні будинки і господарка, все гарно упорядковане, а спокій і чисте повітря навіває на душу спокій, втишує нерви...

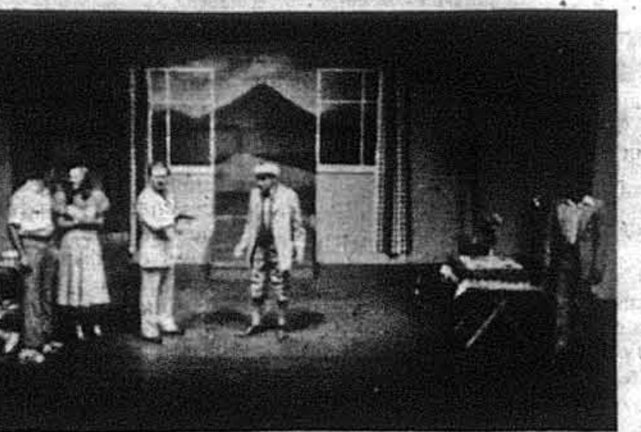
Але головною ціллю, ради якої ми, паломники з'їхалися майже з цілого вільного світу був наш дорогий, Блаженніший Патріярх. Усі очікували тієї хвилини, коли можна буде поклонитися нашому Блаженнішому, що перейшов жахливі терпіння за Церкву і народ.

Програма святкувань була велика. Кожного дня щось відбувалося, що варто було бачити і пережити. В неділю, 14-го, на Архиєрейську Службу Божу в соборі св. Софії зібралася маса прочан. Коло мене сиділи дві молоді жінки. Ціла церква співала коляди, чекаючи на початок Богослу-

(Закінчення на стор. 4)

„Король стрільців"...

(*Продовження зі стор. 2*)

У третій дії Поет і Ірка вже заручені, батько Ірки Бас вияснює ситуацію невдахам-женихам: Кліщикові та магістрові Молодецькому. Зліва направо: Ігор Томків, Олександра Микитенко, Володимир Довганюк, Юрій Микитин і Юрій Келебай.

Комедія Ікера „Король стрільців" на сцені в Ню Йорку. Зліва направо: Володимир Довганюк — Бас; Ігор Томків — Поет; Юрій Микитин — Кліщик, і Юрій Келебай — Магістер Молодецький.

очманінням і фінансовим попиранням цього спорту.

Постійний член трупи Андрій Ільків у ролі Старого гуцула вніс на сцену атмосферу справжнього театрально-життєвого досвіду, створюючи з невеликої ролі помітну постать.

До старшої цінної ґвардії театру, з прикладною дикцією і голосом, належить Ніна Тарновецька в ролі тітки Меласі, яка в протиставленні до Баса не може стерпіти футбольного спорту. Ці три досвідчені члени трупи творили мов би три пілястри, що на них опиралася гра молодих адептів театрального звання.

З них треба вирізнити Олександру Микитенко, яка зовсім переконливо віддала ролю закоханої дочки директора Баса Ірки. В довшій ролі власника молочарні маґістра Молодецького Юрій Келебай як у грі, так і в діялозі — бездоганний.

Помічник Баса, Кліщик, який ще й ікається, у виконанні Юрія Микитина — був смішний і добрий. В дівочій ролі гуцулочки Анички Роксоляна Яворська була симпатична. Замашистого і гордовитого львівського копуна з репрезентативної „України" Ґеня Скакуна вдало заграв Олекса Стельмахович.

Слабше — на мою думку — випав один із головних характерів п'єси, безробітний поет, у виконанні молодого Ігоря Тимкова. Але він за п'єсою мав бути „офермою", так його і називала Ірка — Олександра Микитенко.

Квартет танцюристів: Андрія Можарівська. Ліда Ленартович, Михайло Драчевич та Данило Романюк, кінцевим танцем мав ще одне важливе призначення у закінченні комедії: коли з танцюристами узявся танцювати і бундючий футболіст Скакун, він, маючи пеха, звихнув собі ногу. Це було найвеселішим моментом комедії і він іде на рахунок режисера М. Левицької. Публіка зустріла цей фінал голосною хвилею оплесків і сміху.

По закінченні п'єси були квіти для ансамблю від Студії Мистецького Слова Л. Крушельницької. Зі знанням справи адміністрував виставу Михайло Івасівка, завдяки якому театр „Заграва" власне і приїжджає до Ню Йорку.

Може більш практичні як цікаві були декорації М. Лева та Б. Головацького; зате строї легше витримували критику.

На марґінесі слід сказати, що при більшій увазі акторів, слухачі не мусіли чути такі словесні неправдоподібності: „Ґуд-бай" (в наших Карпатах тоді ще таких висловів не було) чи замість „300 злотих" (польських) — „300 долярів", або „з тої води хліба не буде" тощо.

Проте в цілому „Король стрільців" мав великий успіх, і нюйоркчани-театрали зі справжньою приємністю і вдячністю зустрічатимуть теж у майбутньому нові виступи Ансамблю „Заграва".

Теодор Терен-Юськів

XXVI З'їзд...

(*Продовження зі стор. 2*)

диться одверто, але тут він збігається з сіонізмом. Літературі обіцяно і далі важке життя. Партія погрожувала „активно і принципово виступати у тих випадках, коли в творах будуть наклепи на совєтську дійсність". Себто обіцяла виступати і карати за правду у літературних творах. „Тут ми не завагаємось," — погрожував Брежнєв.

Висловлюючись про успіхи у будові „розвиненого комунізму" — Брежнєв найбільше похвалив КҐБ за його чуйність у „класовій боротьбі на міжнародній арені". Ця боротьба вимагає від КҐБ побільшення активности у зв'язку з державною безпекою, себто побільшення шпигунської діяльности.

Промовці, які виступали — „з приводу", захлиналися від похвали і плазували. Промову Брежнєва було названо „великим теоретичним і практичним вкладом у скарбницю марксизму-ленінізму". А перший секретар Грузії назвав промову Брежнєва „документом більшим як епохальний". Один промовець назвав доповідь Брежнєва „геніяльною".

З „братніх" партій за раніше встановленим пляном Фідель Кастро атакував ЗСА, а Ле Зуїн (В'єтнам) і Цебенбал (Монголія) Китай.

Берлінґуер (Італія) і Карільо (Еспанія) відмовились приїхати, а прислали делеґатів. Еспанська делеґація не була до кінця з'їзду, поїхала додому. Марше також не приїхав, а прислав Ґастона Плісоньє. Його промова була в очах господарів „еврокомуністична". Про Афганістан, Польщу він не згадав. Плісоньє заперечив існування совєтського зразку соціялізму для всіх. „Соціялізм за який ми боремось демократичним шляхом, буде мати своєрідні риси з національними традиціями країни".

Представники ізраїльської комуністичної партії і Туреччини запропонували скликати мирну конференцію. Остання була 1969 року.

Непрямо відповів президентові Реґенові Брежнєв: „революційна перебудова світу має статися і тому не можна перешкодити". З'їзд також відповів на обвинувачення Совєтського Союзу президентом Реґеном і Гейґом: Радянське керівництво, керуючись обманом, продовжує стреміти до світової революції і світового панування. Радянське керівництво усюди підтримує терористичний рух. Непрямо висловився Суслов: „Ми із задоволенням повідомляємо, що на XXVI з'їзд на запрошення ЦК КПСС прибули 123 делеґації комуністичних і національно-демократичних партій 109 країн. („Правда", 24-го лютого 1981). Всі вони допоміжні сили большевизму — 12 „братніх партій" соціялістичних країн, 24 комуністичні партії із Західньої Европи, ЗСА, Канади, Австралії і Нової Зеляндії, 27 комуністичних партій з Азії та Океанії, 31 комуністична партія з африканських країн, 27 комуністичних партій з Латинської Америки.

Окремий розділ своєї доповіді Брежнєв присвятив темі „КПСС і світовий комуністичний рух". Він сказав, що у 80-их роках міжнародний робітничий клас і його політичний авангард — комуністичні партії — йдуть впевнено вперед... Комуністичні партії діють у 94 країнах. Наша партія поглиблено і всесторонньо співпрацює з братніми партіями".

Згідно з Брежнєвим, у західніх країнах страшенно переслідують комуністів — „терор, переслідування, тюрми і кільчастий дріт... та не дивлячися на такі переслідування, комуністи віддано працюють для добра народів і доказують свою вірність ідеалам марксизму-ленінізму та пролетарському інтернаціоналізмові".

Очевидно Брежнєв списав капіталістичні переслідування комуністів, користуючись багатим досвідом своїх таборів. Але не згадав капіталістичних собак-вівчарок, які шматують на кожному кроці відважних комуністів навіть на П'ятій авеню Ню Йорку. Залишилось невідомим як комуністи, сидячи у тюрмах за кільчастим дротом, під люте гарчання собак-вівчарок, все таки працюють для блага тих, хто гине в капіталістичному ярмі.

Після такого повідомлення делеґати встали і бурхливо довго апльодували та гукали „Честь і слава комуністам" („Правда", 24-го лютого 1981).

Як доказ поступу комунізму Брежнєв згадав революцію в Етіопії, Афганістані, Нікараґуа. Одночасно побільшилася агресія американського імперіялізму. Як саме — Брежнєв не сказав.

Брежнєв проковтнув вислови президента Реґена і Гейґа і навіть запропонував зустріч із американським Президентом. Кремль погодився почати нові переговори про САЛТ-2.

Брежнєв не заперечив твердження през. Реґена, що СССР тратить на озброєння 300 мільярдів долярів більше як ЗСА. Тільки сказав, що не дасть себе переґнати Америці. Очевидно Брежнєв не відмовився від політики розкладу НАТО зсередини.

Каґебісти з ТАСС-у натомість скритикували намір президента Реґена припинити поширення комунізму у світі —" цей намір виглядає на бажання припинити кружляння Землі навколо сонця".

На доказ цього напевне комуністи за два дні до відкриття з'їзду у Москві кинули бомбу вагою 17 клг у будинок радіостанції „Свобода" і „Вільна Европа" в Мюнхені. Восьмеро поранено — з того трьох тяжко. Матеріяльні шкоди — чотири мільйони німецьких марок.

Журнал „Нотатки з мистецтва"

Журнал виходить нерегулярно, раз або двічі в році. Колись один примірник коштував 2 дол., згодом ціна підвищилась, а тепер він коштує 10 дол. „Нотатки з мистецтва" — найбільш вигідний і недорогий спосіб, щоб утримувати себе „вногу" зі сучасним мистецьким життям, пригадувати минуле, знайомитися з мистцями та їхніми творами.

„Нотатки" ніколи не старіються, не перестають бути актуальні. Їх можна переглядати, перечитувати ще і ще раз. Вони поширюють сферу мистецького зацікавлення; статті ясні, стислі, переконливі, з науковою докладністю. Про тих, що мусять обновлювати своє знання про мистецтво, їх вартість неоцінена. Це єдиний український журнал на поселеннях, посвячений виключно мистецтву, мистцям. Читач знайде там всебічний, обширний огляд праць наших маестрів. Перших чотирьох чисел редакція вже не має, але від 5-го числа починаючи, здається, ще можна дістати цілий комплект.

У Торонто „Нотатки з мистецтва" можна дістати в Ґалерії Канадсько-Української Мистецької Фундації.

У числі 21 з липня 1981 року є 55 чорно-білих репродукцій, 15 кольорових, кілька фотографій, шість більших статтей, хроніка з мистецького світу, дрібні інформації. Це число має спеціяльне значення, бо в ньому ще є есей мистця Петра Андрусева про Дем'яна Горняткевича та дві фотокопії його творів. Маестро Петро Андрусів належав до редакційної колеґії „Нотатки з мистецтва", і це — останнє число, що він допомагав у редаґуванні перед своєю смертю. А д р е с а редакції й адміністрації: Ukrainian Art Digest, 1022 North Lawrence Street, P h i l a d e l p h i a, Pa. 19123, USA.

Віра Ке

Виставка картин Т. Аксюк у Монтреалі

У днях 24-го і 25-го квітня ц.р. у великій залі Дому Української Молоді в Монтреалі відбулася перша в українському середовищі виставка картин нашої малярки-художниці Тані Аксюк.

Т. Аксюк, дочка Петра й Валентини Кисленків, народилася під час Другої світової війни в 1943 році у місті Дубні на Волині. В 1951 році родина Кисленків поселилася в Канаді, в квебецькому місті Ляшіні коло Монтреаля. В цьому місті Таня закінчила середню школу, одержала похвальну грамоту за найвищі на всю провінцію Квебек оцінки у вивчені мистецтва. Маючи кілька стипендій, вона вивчала три роки в Школі, Музею Образотворчих Мистецтв у Монтреалі, між іншим, рисунок, малювання й скульптуру. Влітку вона працювала кілька років для міста Корнвала, провінція Онтаріо, як інспектор Відділу ремесла і творів мистецтва. Вона закінчила Учительський коледж МекҐіл і вчителювала в школі „Дорвал Ґарденс" у Дорвалі коло Монтреаля. Влітку вона вчилася ще в одній школі образотворчих мистецтв - „Шніцер" в Онтаріо.

З 1964 року Таня Аксюк - активний член професійної організації митців „Лейкшор Ассосіейшин оф Артістс". Вона часто бере участь у мистецьких виставках. Її картини є в багатьох домах у Канаді, Америці й в інших державах.

Свої картини вона спочатку малювала акварелею. Тепер вона виконує їх тільки олійними фарбами. Улюблена тема її картин є осінні й зимові пейзажі Східньої Канади.

В 1977 році вона відвідала свій рідний край - Україну. Ці відвідини зробили на неї велике враження. Вона захопилася красою української землі й її мешканцями. З 1980 року вона намалювала вже досі багато картин з українськими сюжетами.

Таня Аксюк „До села"

Таня живе з чоловіком Олегом і дітьми Андрієм, Павлом і Катрусею в найдалі на захід положеній частині Великого Монтреаля - в місті Пенкур на острові Іль-Перро. Не зважаючи на велике віддалення місця їхнього проживання від осередку українського життя в монтреальської дільниці Розмонті, Аксюки возять своїх дітей до української школи й до Пласту та належать до Пластприяту при Пластовій станиці. Тому не диво, що саме Пласт, і зокрема Пластприят під проводом Надії Балащук, влаштував виставку Таніних картин і що член управи Пластприяту Дарія Мурій була ініціятором і організатором цієї виставки.

У відкритті виставки взяла участь численна українська публіка. Між гістьми інших національностей були товариші Тані Аксюк по професії - голова товариства „Лейкшор Ассосієйшен оф Артістс" Стелла Чартерс з чоловіком - лікарем, директором монтреальської дитячої лікарні, малярі-художники - співробітник щоденника „Де Ґазет" Джан Коллінс", Мануель Руїз, Олег Подимов і Гелен Ріф, скульптор Фред Паркінс й інші.

Виставку відкрила Д.Мурій. В своєму привіті вона представила присутнім мисткиню і Джина Коллінса, який сказав, що він і Т. Аксюк подібні: що він малює історичні будинки й місця, які швидко зникають, а вона на своїх картинах з українською тематикою старається зберегти красу минулого України й це їй вдається. Т. Аксюк подякувала за прихильність і підтримку Джанові Коллінсові й його дружині, Пластові й жінкам з Пластприяту, Д. Мурій й її чоловікові Омелянові, своїй родині й усім присутнім.

Вечір пройшов у товариської атмосфери. Учасники з великим зацікавленням оглядали картини й ділилися враженнями. Ті, що купували картини, мусіли деколи поспішити, бо коло деяких швидко появлялися зірки на знак, що вони вже продані. До приємного настрою на цьому вечорі багато спричинився Пластприят, який під проводом Н. Балущак зорганізував буфет з кавою й солодким печивом, і гурт дівчат-пластунок, які зустрічали гостей.

На виставці показано 86 картин. З них 63 були на продаж. Найбільш подобалися публіці картини з українською тематикою. Про успіх виставки найкраще говорить факт, що на ній продано 42 картини.

З іншомовних газет згадку про виставку помістив в своєму випуску за 6 травня 1982 року англійський тижневик „Ньюз енд Кронікл", який виходить у місті Пуент-Клер і обслуговує західню частину Монтреаля. Часопис опублікував фото чотирьох картин Тані Аксюк, між ними дві з українською тематикою (жінка в хустці у вишиваній сорочці й дівчина в українському одязі в полі).

Добре було б, щоб і інші українські громади зацікавилися малярською творчістю талановитої Тані Аксюк і за прикладом Монтреаля постаралися влаштувати в себе виставку її картин.

А.Гладилович

Н. БАРКЕР ВІЗЬМЕ УЧАСТЬ В ПОЛУДЕНКУ СУА

Ню Йорк , Н.Й. — Голова Національної Ради Жінок Америки Ненсі Баркер візьме участь у полуденку, який влаштовує Союз Українок Америки з нагоди 50-ліття Першого Українського Жіночого Конґресу в Америці. Полуденок відбудеться в неділю, 13-го червня ц.р., в готелі Рузвельт — Террес Рум, при Медісон авеню і 45-ій вулиці.

В СОРОКОВИЙ ДЕНЬ ВІДХОДУ

бл. п.

ОЛЕНИ ФЕДАК-ШЕПАРОВИЧ

буде відправлена

ЗАУПОКІЙНА СЛУЖБА БОЖА

у церкві св. Родини у Вест Айсліп, Н. Й.

Усім, що переслали свої щирі вислови співчуття, з приводу відходу Моєї Мами, щиро дякую.

Особливо дякую моїм Пластовим Друзям, що спонтанно зложили замість квітів на Її могилу датки на Пресфонд „Юнака", а це: Друзям з Пластової Фундації в Ню Йорку, пл. сен. Хр. і Ю. Навроцьким, пл. сен. Н. і П. Пясецьким, пл. сен. Тоні Горохович, Евстахії Гойдиш, Олі Дзядів, Людмилі Дармограй, Любі Пежанській, Галі Скорецькій, Марті Рудик і Ярославі Яросевич.

ОЛЬГА КУЗЬМОВИЧ — донька

В пам'ять нашого Дорогого Приятеля

бл. п. інж. Стефана Юрчинського

складаємо 150.00 долярів на ЛІҐУ ПРОТИ ЗНЕСЛАВЛЮВАННЯ УКРАЇНСЬКОГО ІМЕНИ.

Д-р Роман і мґр Ольга МОРОЗИ

ПОДЯКА

Прибиті невимовним смутком і болем по втраті нашого Найдорожчого МУЖА І БАТЬКА

бл. п.

ПЕТРА ЛИТВИНА

якого несподівано покликав до себе Всевишній Господь, дня 17-го травня 1982 в Ню Брансвіку, Н. Дж.

ми обі зазнавши в нашому горю стільки співчуття, розради і помочі від Членів нашої Парафії та Співгромадян — складаємо в першу чергу сердечну подяку Всч. о. пароховi Д. Клунієві за всі похоронні відправи так в погребовому заведенні, як і в церкві, Святі Літурґії та над могилою, а особливо за зворушливе і глибоко продумане прощальне слово, повне признання для Покійного.

Рівнож сердечно дякуємо Всч. о. П. Лабінському за звеличання пам'яті Покійного своєю участю в Святій Літурґії та в похороні на цвинтарі в Бавнд Бруку, Н. Дж.

Щиро дякуємо п. Я. Ощудлякові за похоронні співи зі своїм крилосом, за тепле прощальне слово в похоронному заведенні і за переведення збірки на тризні на нашу церкву, яку Покійний так віддано любив і ревно для неї трудився. Висловлюємо нашу вдячність п. М. Захаркові за відспівання Панахиди над Покійним в день похорону, в погребовому домі та за участь в похоронному співі.

Наша велика подяка церковним Братствам і Сестрицтву під проводом п. М. Слободян за старанне приготовання тризни після похорону.

Щире спасибіг за прощальні слова пп. В. Оріховському від УНСоюзу, д-рові Ракочому від суботньої школи, п. Ф. Павлову та п. Зарицькому, як співпарафіянам — п. М. Гаталі, тростистові і п. П. Панкевичеві від Братства та п. Е. Цісик від Сестрицтва.

Всім, хто своїми жертвами на Заупокійні Служби Божі, чи на потреби нашої церкви, або квітами, а також численною участю в похоронних відправах віддав пошану Покійному, а словами щирого співчуття і розради облегшив нам цей тяжкий удар долі — сердечно дякуємо з надією, що Ласкавий і Справедливий Господь сторицею їм відплатить.

Дружина — АНАСТАЗІЯ
Дочка — АННА

В СОРОКОВИЙ ДЕНЬ СМЕРТИ

мого Дорогого ЧОЛОВІКА

бл. п. інж.

ЮРІЯ ОГІЄНКА

у четвер, 10-го червня 1982 р., о год. 11-ій ранку на українському православному цвинтарі св. Андрія в С. Бавнд Бруку, Н. Дж.

буде відправлена

П А Н А Х И Д А

за спокій душі Спочилого,

про що повідомляє —

дружина — МАР[illegible]

Моя проща...

(Закінчення зі стор. 2)

ження, які провадив о. митрат Музичка. Мої сусідки сердечно співають, але їхня вимова дуже українська. Вони мене заінтригували. Звертаюся до одної:

— „Пробачте, звідки ви приїхали, бо от я з Америки...

— „Я з Франції, — відповідає, — мій чоловік українець, називається Зенон Нагорянський. Я люблю українську мову, релігію, навчилася говорити і вдома говорю по-українськи. Я часто їжджу до Риму до св. Софії. Дала мені свою адресу, щоб її прислати статтю, якщо я напишу і вона буде видрукована. Я пообіцяла. Показалося, що друга молода жінка Енна Диба зі Швайцарії. Чоловік — українець. Вона дуже любить Українську Церкву і тепер приїхала на то велике свято, щоб поклонитися нашому Патріярхові. Дуже просила прислати газету як буде про неї згадка.

А скільки знайомих з Австралії і з Англії і з Німеччини, Бельгії, Франції. От передімною став старший сивий священик — О! Та ви з чортківської гімназії. Я зараз вас пізнав. Ви були в 8-ій клясі, а я в 5-ій; Гора з горою не зійдеться як то кажуть, та ж то вже піввіку! — Я була здивована, що мене пізнають з молодих літ.

• • •

Від 1-ої до 4-ої год. по полудні в „Домус Маріє" відбулося відкриття і перша сесія Конґресу Мирян. Понад 350 мирян з вільного світу зїхалися перший раз, щоб під Покровом Блаженнішого Патріярха відбути свої наради і поділитися працею в своїх країнах. Приємно вражала присутність багатьох священиків, єпископів, і обох наших Митрополитів. Започаткував сесію довшою доповіддю Митрополит Стефан Сулик з Америки. Митрополит Максим Германюк з Канади виголосив цікаву доповідь у справі мирянського руху і Патріярхату. Добре обдумана була доповідь д-ра Митровича і о. Архимандрита Л. Гузара. О. д-р Гриньох своєю красномовністю і оптимізмом, закінчив сесії, закликаючи Владик, щоб спільною працею між собою, дали приклад однозгідности всім мирянам, членам Божого люду. 16-го відбувся конгрес Української Патріярхальної Світової Організації (УПСО). На Сесії Молоді доповідав студент Богословії Борис, син Слави Ґудзяк.

• • •

Усі нетерпеливо очікували на день 17-го, в 90-річчя народження Блаженнішого Патріярха. Ще перед четвертою годиною автобуси з паломниками заповнили по вінця велику площу Софійського Собору. Богослуження мав відправити сам Соленізант Блаженніший Патріярх.

Точно в год. 4-ій почався похід. У ньому йшло понад 30 священиків, єпископів, згадані вище обидва Митрополити. Замикав похід наш Патріярх. Хвилина була дуже величня, зворушлива: висока постать нашого Блаженнішого з лагідним обличчям і ясними проникливими очима, якими він огортав усіх присутніх, викликала ентузіязм і сльози в очах мас народу. Не хотілося вірити, що перед нами 90-літній Патріярх. Чи можна зламати нашу остою, надію і опіку?... Грімкі оплески, оклики „Слава" стрясали повітрям; і щасливі були ті люди, що могли бодай доторкнутися його одежі. Люди кидали перед Блаженнішим квіти.

Бачив наш Патріярх, що його діти злетілися із усіх кінців світу серед зими, щоб сердечно привітати і спільно, щиро помолитися до Господа, щоб ще довгі роки затримав його між нами. Подяка Патріярха на прикінці Богослужби була сердечна і повчаюча. Ми всі слухали зі запертим віддихом і сльозами в очах. Такі хвилини переживається тільки раз в житті.

На Богослуженні був також Кардинал В. Рубін з почотом.

• • •

Ювілейний святковий обід із присутністю Патріярха зібрав тільки народу, що годі було помістити всіх паломників. Дуже зв'язко і достойно провадив бенкетом проф. д-р Л Рудницький. Сотні привітів надійшло з всього вільного світу! Прочитати привіти від установ і організацій, забирало багато часу. Я репрезентувала Спілку українських журналістів Америки (СУЖА) і Літературно-Мистецький Клюб в Ню Йорку, і наші привіти були також прочитані. Було й кілька особистих привітів. Найбільше зворушив присутніх привіт від каторжників із заслання, що його в цілості прочитав д-р Л. Рудницький. Також дарунок у 90-ліття Патріярха, один мільйон долярів від О. Веренфріда ван Стратена, викликав сердечну овацію з окликами „Слава" в подяці жертводавцеві.

У концертовій частині Одарка Мазурик з Парижу відспівала дві пісні при акомпаньяменті студита Гліба Лончини; п-ні Гарабач з дівочим хором з Німеччини відспівала кілька пісень.

• • •

На прощальній зустрічі з Патріярхом в суботу, 20-го лютого, ц. р., в год. 4-ій по полудні наша група з Ню Йорку також прощала Блаженнішого. Від нашої групи авторка цього репортажу склала сердечні побажання нашому Ювілятові — доброго здоров'я і довгого віку.

• • •

У поворотній дорозі наша група вже не була разом. Італійські „літакові" урядовці не були вражливі на прохання нашої симпатичної, журливої і дуже солідної провідниці (яка мала всі квитки разом). Порозкидала нас по цілім величезнім літаку. Вже не можна було робити собі „візити" і співати. Ми були такі потомлені, що в більшості дрімали собі тихенько і з радістю привітали наш Ню Йорк. Але, натомість, він нас привітав холодним дощем із сніговими крупами. По весняній погоді в Римі, це не було дуже приємне. Щоправда ми були помучені до скону, але щасливі, що відбули таку унікальну прощу, яка дуже рідко трапляється в житті людини.

ХРАМОВЕ СВЯТО В ІРВІНҐТОНІ

Ірвінґтон, Н.Дж. — Українська православна церква св. Тройці влаштовує тут в неділю, 6-го червня ц.р., Храмове свято. Богослуження о год. 10-ій рано відправить о. прот. Сергій Непріль в сослуженні оо. настоятелів довколишніх парафій і протодиякона Володимира Поліщука. Співатиме церковний хор під керівництвом інж. Дмитра Олійника. Після Богослуження в парафіяльній залі буде святковий обід. Під час обіду виступить ансамбль бандуристів „Гайдамаки" під керівництвом Осипа Головацького. У неділю, 13-го червня, після Богослуження відбудеться обід з мистецькою програмою для вшанування диригента церковного хору інж. Д. Олійника і хористів.

МІНІСТЕР ВНУТРІШНІХ СПРАВ АРҐЕНТИНИ Альфредо Хан заявив кореспондентам, що у зв'язку з воєнними діями на Фалькляндських островах теперішній уряд Арґентини, тобто військова хунта президента Леопольдо Ґальтієрі, примушена силою обставин відложити на пізніше переведення політичної реформи і привернення демократії в Арґентині. Раніше військова хунта заявляла, що найдалі до 30-го червня ц.р., в Арґентині буде відновлена діяльність політичних партій. Арґентинський міністер оправдував хунту за ці зміни, викликані війною, бо, на його думку, ані президент Ґальтієрі, ані інші провідні члени теперішнього керівництва не мають змоги приділити більше часу для розгляду інших важливих проблем в країні.

ФОНД НАГЛОЇ ПОТРЕБИ, СПИСОК Ч. 3—80

Сума	Прізвище, ім'я	Відд.
3	Седорович Г.І.	2.60
3	Слободян Г.І.	3.00
5	Білий А.	8.40
5	Побер М.	3.00
5	Іванчук Адріян	6.00
14	Стойко П.	1.50
14	Єрега В.	1.50
21	Чеббі Н.	11.00
21	Коротко У.	4.95
21	Іванонко В.	3.00
21	Іванонко І.	3.00
22	Наболотний Т. д-р	9.90
22	Луців Н.	4.35
22	Луців А.Т.	28.00
22	Маринів Б.А.	2.85
22	Маринів Т.Е.	2.85
25	Стець М.д-р.	4.05
25	Калиновський Д.	3.45
25	Стецюк І.	3.30
25	Стецюк М.К.	2.85
25	Левицький Й.	2.80
25	Стець В.Ґ. д-р	2.75
25	Карваш С.	2.75
25	Шолдра Д.	5.10
27	Франко В.	35.04
27	Левицька О.	9.50
27	Роговський Л.М.	5.80
27	Гординський В.	4.85
27	Шафран С.Е.	5.50
27	Сенежак В.	5.40
27	Шафран Г.	10.20
27	Шафран Б.Ф.	3.70
29	Боґерт М. мол.	1.50
29	МкКартній М.Р.	1.50
38	Намiснак П.	5.40
38	Яхвак М., мол.	3.00
48	Івасечко С.	3.75
52	Ткач Ґ.	1.50
52	Ткач Т.	1.50
70	Шеремета М.	3.00
70	Кедринський А.	6.00
73	Ерінакерс Б.М.	11.00
73	Притула П.	25.20
73	Сподарик С.	3.00
88	Ґеців Т.А.	5.80
97	Куз Іван	5.50
97	Куз Іван	4.95
97	Кузма Д.Ф.	4.60
97	Кузма І.Н.	2.70
97	Кузма Г.Д.	4.80
103	Кириленко С.	8.70
104	Романець І.	11.00
104	Бровн Г.	1.50
104	Сідун І.	1.50
104	Сідун М.	8.40
105	Палко Б.	3.00
105	Лазор С.	1.50
113	Релик А. мол.	1.50
113	Зедик М.	4.35
113	Баррон Р.	2.55
116	Шандрук О.	34.80
119	Белій М.	3.00
119	Белій С.	1.50
120	Кармазин А.	11.00
120	Сушко І.	1.50
120	Манастерський С.М.	1.50
120	Манастерський О.С.	9.20
125	Бавс М.Р.	3.00
125	Невман О.	1.50
125	Струк Т.	1.50
125	Перець О.	5.80
125	Перець Г.	5.80
126	Семуський Антоній	5.00
126	Коттс І.	3.00
126	Кич І.І.	3.00
126	Вус С.	3.00
127	Каричак І.	3.60
130	Мессіна А.	5.50
130	Саскман С.	3.00
130	Ярема С.І.	8.40
130	Стець С.	5.80
130	Данилевич С.	5.10
130	Данилевич С.	5.10
132	Юна Ґ.	3.00
132	Рольник П.	1.50
132	Рольник М.Е.	10.20
133	Леськів І.	5.20
142	Слободян Р.С.	3.00
142	Кравицький І.В.	5.50
152	Седорович М.	1.50
158	Скірта Н.	1.30

Сума проголошених чеків 502.44
Раніше проголошених 60,531.78

Разом 61,034.22

ФОНД НАГЛОЇ ПОТРЕБИ, СПИСОК Ч. 4—80

Відд.	Прізвище, ім'я	Сума
5	Гойдиш Е.	2.90
16	Москаль Н.	2.60
16	Гудак П.	1.50
19	Буш С. І.	3.00
20	Когут В.	3.00
20	Красіцька М.	1.50
20	Когут В.	3.00
20	Красіцька М.	3.00
25	Смик Л.М.	8.10
25	Смик Р.П. д-р	8.10
25	Рихвіцький І.	6.00
25	Савицький І.	2.75
25	Худіо Б. д-р	10.00
25	Микитчак А.	5.10
25	Микитчак М.	5.10
33	Питрушак І.	3.00
35	Ярема Е.	4.05
52	Солецький О.	2.90
94	Биковець В.	3.00
94	Коваль І.	1.50
94	Коваль М.	1.50
127	Бараницький К.А.	1.50
127	Бараницький І.С.	1.50
130	Слабіцький Г.	1.50
158	Олексин І.	11.00
158	Трункес А.	1.50
158	Рибак Т.	3.00
158	Ватербурі Л.	3.00
158	Вощак Д.	8.10
158	Волошинович Г.	7.80
158	Гарасим'як П.	6.00
158	Житинський А.	6.00
158	Лаба О.	2.90
158	Крижановський	2.65
163	Дуда І. мол.	1.50
163	Дуда К.	1.50
163	Дуда Е.	4.35
163	Дуда К.	5.60
163	Дуда Е.	5.60
163	Павелка В.	5.10
173	Дуда Ґ. Е.	10.20
163	Дуда Е.	5.10
163	Дуда І.	3.00
167	Відділ УНС	10.00
167	Чорній М.	1.50
167	Вілліс В.Д.	3.00
169	Блишак І.	5.60
171	Микита С.	1.50
171	Лончена Г.	1.50
171	Дячук У.М.	7.20
171	Вільчинський П.	5.70
171	Лісаченко Е.	5.40
171	Гавриляк П.	1.50
171	Явний О.	3.90
171	Явний Р.	3.90
171	Бойко І.	2.00
171	Стедман М.	3.30
174	Зубаль С.	3.00
174	Зубаль М.	1.50
174	Кізима М.	4.35
177	Крупа К.	5.00
178	Байко М.	7.20
178	Коті Д.	1.50
180	Мартинюк Г.М.	6.90
180	Мартинюк К.Е.	5.10
180	Мартинюк М.А.	5.10
184	Кефор І.	1.50
184	Кефор І.	1.50
184	Конрад А. Ґ.	1.50
194	Кулинич Д.	9.00
206	Барбій І.	1.50
206	Панків П.	1.50
206	Малій М.А.	3.00
206	Чагарин О.Д.	1.50
206	Смолан Ф.	7.80
206	Чагарин Е.М.	6.60
212	Врубель П.А.	5.10
219	Шмуляк В.	3.00
219	Степовий К.	1.50
219	Шмуляк М.А.	5.40
221	Буціpка І.	9.70
221	Буціpка С.	1.50
221	Буціpка М.	1.50
221	Буціpка С.І.	6.00
228	Пінкасевич М.	22.68
230	Тімс Е.	11.00
230	Буркгарт О.М.	1.50
230	Дида Е.Б.	3.00
230	Дида Н. Дж.	3.00

Сума проголошених чеків 389.23
Раніше проголошених 61,034.22

Разом 61,423.45

ФОНД НАГЛОЇ ПОТРЕБИ, СПИСОК Ч. 5—80

Відд.	Прізвище, ім'я	Сума
32	Михалюк Е.	6.30
32	Михайлюк І.М.	4.50
32	Михалюк В.	4.50
33	Каплан Н.	10.00
37	Петраско Артур	5.00
52	Кремінець А.	2.90
52	Кремінець М.	2.90
52	Кремінець П.Д.	3.15
53	Головатий А.	1.50
53	Головатий Д.	1.50
59	Бойчук П.	5.00
93	Коропей О.Б.	6.30
93	Коропей О. д-р	6.00
93	Коропей О. д-р	3.00
93	Сливка А.О.	3.30
93	Сливка Н.	3.30
158	Шаркий І.	5.00
171	Кок М.	11.00
182	Гребенюк М.	1.50
201	Голп Р.	4.85
230	Вашак І.Ґ. мол.	1.50
230	Білий Д.М.	5.30
230	Світ Н.	5.30
230	Терлецький В.	1.50
230	Дида С.А.	3.00
230	Таймс І.Е.	3.00
230	Дида І.	1.50
230	Таймс І.Г.	3.00
230	Таймс С.І.	3.00
230	Таймс І.М.	3.00
230	Дида М.Е.	6.60
235	Шестак І.	5.50
235	Денко П.	1.50
235	Ватраль П.	3.00
235	Бобак І.	3.00
235	Бобак І.	3.00
240	Урбанська І.	1.50
240	Урбанський О.	1.50
240	Урбанський О.	4.80
240	Бойко П.	7.50
240	Пігуляк Т.	5.70
240	Корлатович І.О.	5.70
253	Мисишин Г.	6.60
253	Гаврилців П.	5.80
254	Ґодзик А.	3.00
254	Дзят А.	9.00
254	Ковальчук С.	5.80
254	Юрчишин І.	2.50
254	Ґалазан А.І.	6.90
257	Стельмах Т.	4.80
267	Ґенда О.	9.00
267	Ґурал І.Т.	7.80
267	Довд Д.Л.	5.00
267	Довд С.М.	5.00
275	Юрків З.	8.40
281	Гриник М.	1.50
281	Бенкал М.	3.00
281	Гупаловський Д.	1.50
281	Федак А.	3.00
281	Чиж Д.	1.50
281	Чиж А.	1.50
281	Кондратюк Е.	1.50
281	Гаврилюк М.	3.00
281	Гупаловська С.	5.80
287	Сохан О.	1.50
293	Павук Т.	3.00
293	Косців А.К.	4.05
293	Заверюха М.	3.75
293	Сомкайло Р.	3.60
293	Вреціона Г. д-р	6.90
293	Савойка В.О.	3.45
293	Осілач М.	3.00
293	Дикий А.	5.80
293	Цап А.	5.40
295	Мартинюк Е.	3.00
295	Білецький І.	1.50
313	Кулинич М.	21.92
313	Мк Гугг І.	4.20
313	Мк Гугг І.	5.00
313	Полик Д.М.	1.50
327	Булич Е.	3.00
327	Булич К.	3.00
328	Квасню́к Д.	1.50
331	Браґо А.	1.50
348	Нестор Н.М.	1.50
349	Федорців Д.	1.50
349	Федорців А.	1.50
349	Бойко Г.	6.60
349	Захарко М.	5.20
353	Савка П.	3.00

Сума проголошених чеків 378.67
Раніше проголошених 61,423.45

Разом 61,802.12

